Poznań, dnia 10 stycznia 1931 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 2

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

21.
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 17 grudnia 1930 r.
o uregulowaniu wykonywania przemysłu kominiarskiego przez okręgowych kominiarzy.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zbiór ustaw pr. str. 265) oraz §§ 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 (Zbiór ustaw pr. str. 195) oraz art. 113 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam za zgodą Izby Wojewódzkiej z dnia 23 grudnia 1930 r., co następuje:

Okręgowi przemysłowcy kominiarscy.

§ 1.

Koncesjonowany przemysłowiec kominiarski, któremu władza przemysłowa I-szej instancji przydzieliła okręg, jest uprawniony do pobierania od właścicieli lub ustanowionych przez nich zarządców nieruchomości tytułem wynagrodzenia za czyszczenie i wymiatanie kominów opłat, ustalonych w ustanowionej na podstawie art. 43 rozporządzenia o prawie przemysłowem taryfie maksymalnej dla kominiarzy dla danego okręgu.

§ 2.

Okręgowy przemysłowiec kominiarski wykonywać winien swój zawód bądź osobiście, bądź też przy pomocy dokładnie przez siebie kontrolowanych pomocników i uczniów. w ostatnim wypadku pod osobistym swoim dozorem. Nie wolno mu poruczać czynności kominiarskiej samym uczniom którzy mogą spełniać jedynie funkcje pomocnicze lub początkowe w obecności kwalifikowanych pomocników.

§ 3.

Okręgowy przemysłowiec kominiarski winien zgodnie z postanowieniem § 16 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7-go grudnia 1927 r., zawierającem przepisy wykonawcze do prawa przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 942). stale mieszkać w przydzielonym mu okręgu kominiarskim, jak również zgłosić każdą zmianę pomieszkania władzy przemysłowej I-szej instancji.

O nieobecności swojej trwającej ponad 3 dni w okręgu kominiarskim winien uprzedzić przedtem władzę przemysłową I-szej instancji celem zarządzenia zastępstwa.

§ 4.

Obowiązkiem okręgowego przemysłowca kominiarskiego jest obecność na żądanie władzy przy pożarze w jego okręgu, oraz współudział przy badaniu palenisk kominów w nowowybudowanych lub przebudowanych budynkach, wreszcie wydanie żądanych przez władze pisemnych lub ustnych opinij.

§ 5.

O wszelkich wadliwościach kominów, stwierdzonych przy sposobności ich wymiatania i czyszczenia, należy zawiadomić natychmiast właściciela, względnie zarządcę danego budynku i wezwać ich do usunięcia braków w oznaczonym terminie, a w razie niezastosowania się przez nich do wezwania donieść o tem właściwej władzy policyjno-budowlanej.

Okręgowy przemysłowiec kominiarski oraz jego personel pomocniczy mają prawo w razie potrzeby do wstępu do mieszkania innych ubikacyj celem zbadania urządzeń paleniskowych i kominowych oraz ich wyczyszczenia.

Obowiązek czyszczenia przewodów kominowych i palenisk.

§ 6.

Czyszczenie przewodów kominowych winni przeprowadzać właściciele lub zawiadowcy domów za pośrednictwem okręgowego przemysłowca kominiarskiego.

Sposób przeprowadzenia czyszczenia kominów.

§ 7.

Właściciele lub zawiadowcy domów zobowiązani są umożliwić okręgowemu przemysłowcowi kominiarskiemu przeprowadzanie czyszczenia sposobem, ustalonym niniejszem rozporzadzeniem. W szczególności winni mu umożliwić dostęp do otworów kominowych, rur do palenisk, a również do piwnic budynku celem usunięcia sadzy itp.

Po wsiach winni są ponadto dostarczyć przemysłowcowi kominiarskiemu potrzebnych drabin.

Na dachach krytych słomą zobowiązani są umieścić tego rodzaju drabinki stale na powierzchni dachu.

§ 8.

Czyszczenie używanych przewodów kominowych i rur uskuteczniać należy w latowej porze rano od godziny 3—6 co 6 tygodni w zimowej porze rano od godziny 5—8 co 4 tygodnie. Do czyszczenia kominów należy każdorazowe usuniecie sadzy zgromadzonych w sposób uniemożliwiający ulatnianie sadzy.

W wypadkach, gdy przywody kominowe względnie rury są szczególnie intensywnie używane (np. w przedsiębiorstwach przemysłowych, restauracjach, hotelach itd.), lub gdy przewody z powodu wadliwej konstrukcji grożą szczególnem niebezpieczeństwem ogniowem, uprawnioną jest władza policyjno - budowlana do zarządzenia częstszego przeprowadzania wycieru (co 14 dni).

§ 9.

Kominy osobno stojące większych instalacyj paleniskowych fabryk, przedsiębiorstw rolni-

czych, tudzież wszystkie kominy palenisk kotłów parowych — nie podlegają przymusowi wymiatania, niezależnie od tego, czy są to kominy murowane, lub żelazne.

Dla kominów kowalskich, o ile nie są one konstrukcyjnie połączone z domami mieszkalnemi, wystarczy rocznie 2-razowe wymiatanie, z których jedno musi być połączone z badaniem ich stanu budowlanego przez kominiarza z udziałem przedstawiciela miejscowej władzy policyjno-budowlanej.

§ 10.

Przemysłowiec kominiarski, przeprowadzający czyszczenie, zobowiązany jest termin zamierzonej pracy podać do wiadomości właściciela lub zawiadowcy budynku na 24 godzin przed terminem wymiatania, a ponadto w tymże samym czasie zamierzone czyszczenie obwołać w podwórzu.

§ 11.

Kanały dymowe ognisk kuchennych i pieców piekarskich winny być czyszczone w tak krótkich odstępach czasu, by zapobiec niebezpiecznemu nagromadzeniu i zapaleniu się sadzy.

§ 12.

O ile z kominów i rur nie można usunąć sadzy spieczonej (żużle) przez zwykłe wymiatanie należy kazać ją wypalić przez przemysłowca kominiarskiego.

Wypalać wolno jedynie za zezwoleniem miejscowej władzy policyjno-ogniowej, przestrzegając ściśle zarządzone przez nią środki ostrożności.

Potrzebny do wypalania materjał mają dostarczyć właściciele lub zawiadowcy domów. Winni oni mieć w pogotowiu ogniotrwałe zbiorniki na wymiecioną z kominów sadzę.

§ 13.

W domach mieszkalnych i fabrykach, a szczególnie na strychach tychże nie jest dozwolone przechowywanie materiałów łatwozapalnych a składanie tamże przedmiotów celem natychmiastowego użytku winno być uskuteczniane w conajmniej 1-metrowej odległości od palenisk i kominów, aby rozgrzanie się ich lub zapalenie było wykluczone.

§ 14.

Każdy okręgowy przemysłowiec kominiarski ma obowiązek donosić miejscowej władzy policyjno-ogniowej o zauważonych usterkach w urządzeniach paleniskowych i kominach, jakoteż i o wykroczeniach przeciw niniejszemu rozporządzeniu porządkowemu.

Nadzór.

§ 15.

Nadzór nad okręgowymi kominiarzami wykonuje władza przemysłowa I-szej instancji.

Władza przemysłowa I-szej instancji czuwa nad należytem wykonywaniem przez okręgowych kominiarzy ich obowiązków zawodowych, przeciwdziała nadużyciom ze strony kominiarzy i nakłada na nich w razie potrzeby kary.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 16.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu porządkowemu będą karane — o ile nie ma zastosowania kara wyższa z § 367 cyfra 6 i § 368 cyfra 4 kodeksu karnego wzgl. postępowanie karne z rozp. Prez. o prawie przemysłowem — grzywną do 60,— zł a w razie nieściągalności tej grzywny — odpowiednim aresztem.

§ 17.

Nienaruszonem pozostaje uprawnienie powiatowych i miejscowych władz policyjno-budowlanych do wydawania w granicach ich kompetencji porządkowych zarządzeń w zakresie bezpieczeństwa ogniowego.

§ 18.

Niniejsze rozporządzenie porządkowe obowiązuje z dniem ogłoszenia i z dniem tym tracą moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenia policyjne, wydane w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem, w szczególności rozporządzenie policyjne z dnia 29. XII. 1927 r., regulujące sposób czyszczenia przewodów kominowych i palenisk na terenie Województwa Poznańskiego (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 53, poz. 699).

Wojewoda: (—) Roger Raczyński.

22.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 1-go grudnia 1930 roku

o obowiązku badania zwierząt racicowych przy załadowaniu i wyładowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na obszarze Województwa Poznańskiego.

Wobec znacznego rozszerzenia się pryszczycy wśród zwierząt racicowych w kraju i częstych wypadków rozwleczenia tej zarazy za pośrednictwem transportów kolejowych, uchylając tutejsze rozporządzenie z dnia 17-go maja 1930 roku (Pozn. Dziennik Wojewódzki Nr. 23, poz. 254 z dnia 24-go maja 1930 roku), zarządzam za zgodą Ministra Rolnictwa na podstawie art. 108 ust. 1 punkt a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz art. 17 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408), co następuje:

§ 1.

Zwierzęta racicowe t. j.: bydło rogate, owce, kozy i świnie, przewożone kolejami i statkami w obrocie krajowym, podlegają tak przy zała-

dowaniu jak i przy wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych i przystaniach wodnych na obszarze Województwa Poznańskiego badaniu przez właściwych powiatowych lekarzy weterynaryjnych, względnie przez lekarzy weterynaryjnych przezemnie do tej czynności upoważnionych.

§ 2.

Powiatowy lekarz weterynaryjny winien:

a) przy załadowaniu o wyniku badania wystawić świadectwo zdrowia według przepisanego wzoru na każdy wagon lub oddział statku osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu lub oddziału statku oraz liczbę dziennika badania. Co do opisu zwierząt powiatowy lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia, które to świadectwa winien również zaopatrzyć swoim podpisem, umieszczając równocześnie nazwę odnośnej stacji kolejowej oraz datę badania,

b) przy załadowaniu zanotować wynik badania na odwrotnej stronie świadectwa miejsca pochodzenia zwierzęcia, sprawdzając, czy przy załadowaniu wypełniono warunki pod a).

§ 3.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w odpis i odcisk pieczęci urzędowej powiatowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwa zdrowia, przeznaczone do obrotu krajowego, nie mogą służyć do przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę Państwa i odwrotnie.

§ 4.

O zamierzonem załadowaniu względnie wyładowaniu zwierząt racicowych winien posiadacz zawiadomić właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem względnie wyładowaniem (§ 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 roku — Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408).

§ 5.

Koszty badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badania zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409), ponoszą osoby interesowane, wpłacając należytość stosownie do postanowień § 5 powołanego rozporządzenia do rąk lekarza weterynaryjnego, który to badanie wykonuje za pokwitowaniem, wystawionem według przepisanego wzoru (załącznik do § 10 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408).

§ 6.

Przekroczenie tego rozporządzenia karane będzie na zasadzie art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

23.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 26 grudnia 1930 r.

w sprawie mianowania wójta.

Zgodnie z postanowieniem art. 105 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz § 56 pruskiej ordynacji powiatowej z dnia 19 marca 1881 r. (Zb. Ust. pr. str. 179) mianuję na podstawie listy propozycyjnej, przedłożonej mi przez Sejmik Powiatowy, z pośród proponowanych mi kandydatów Józefa Małeckiego z Antonina — wójtem na obwód Swarzędz, powiatu poznańskiego.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

24.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 23 grudnia 1930 r.

w sprawie udzielenia pozwolenia wodno-prawnego.

W myśl ust. 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936), w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13-go czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574), podaję do publicznej wiadomości, że Fabryka Szkła Ujście, Spółka Akcyjna w Ujściu, wniosła o udzielenie jej po myśli art. 45 lit. 2) pozwolenia wodno-prawnego na odprowadzenie wody deszczowej z fabryki do publicznej wody płynącej Noteci.

Rozprawa wodno-prawna odbędzie się dnia 18 lutego 1931 r. o godzinie 12-tej przedpołudniem na miejscu przy współudziale stron interesowanych i znawców.

Plany i opisy techniczne, dotyczące projektowanego urządzenia, wyłożone są do wglądu publicznego w Starostwie w Chodzieży od 1 stycznia 1931 r. do dnia 17 lutego 1931 r. w godzinach urzędowych.

Zawiadamiając o powyższem zwracam uwagę, że zarzuty przeciw udzieleniu pozwolenia wodno-prawnego można wnosić do dnia rozprawy do Starostwa w Chodzieży, a w dniu rozprawy u urzędnika, kierującego rozprawą, — z tem, że osoby, które we wskazanym terminie lub w czasie przeprowadzania rozprawy nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia

żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Zieliński, Radca Wojewódzki.

25.
ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 grudnia 1930 r.

dot. zwołania Sejmiku Wojewódzkiego.

Na zasadzie § 8 ustawy z dnia 14 marca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 33, poz. 298) w brzmieniu obwieszczenia Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z 11. V. 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46, poz. 421) o wyborach do Sejmików Wojewódzkich zwołuję z upoważnienia Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. XII. 1930 r. Nr. SS. 2478/1/30 Sejmik Wojewódzki na środę dn. 28 stycznia 1931 r.

Otwarcie Sejmiku nastąpi o godz. 11-tej w gmachu Starostwa Krajowego w Poznaniu (Aleje Marcinkowskiego 29, narożnik ul. Pocztowej) w sali sejmikowej.

Wojewoda:
w z.: (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

26.
OBWIESZCZENIE PREZYDENTA MIASTA BYDGOSZCZY

z dnia 2 stycznia 1931 r.

w sprawie cen maksymalnych za mięso i jego przetwory oraz za przetwory zbóż chlebowych.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 sierpnia 1930 roku o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 486) i rozporządzenia P. Wojewody Poznańskiego z dnia 5. IX. 1930 (Pozn. Dz. Wojew. Nr. 41, poz. 503) oraz rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawia się następujące ceny maksymalne za 1 kg. mięsa i jego przetworów:

I. Mięso wieprzowe:	
słonina świeża	2,60 zł
słonina wędzona	3,20 „
sadło	2,80 „
boczek świeży	2,— „
boczek wędzony	2,80 „
szynka świeża	2,30 „
karkówka	2,40 „
kotlet	2,60 „
II. Mięso cielęce:	
od kulki	2,40—2,80 zł
od nerki	2,00—2,60 „
wątroba	4,— „
wszelkie inne części mięsa	1,80—2,40 „
III. Mięso wołowe:	
grube żebro	2,20—2,60 zł
mostek i cienkie żebro	1,80—2,40 „
rozbef z kością	2,20—2,80 „
karkówka	1,80—2,40 „
łopatka	1,80—2,40 „
kości	0,40—0,80 „
łój topiony	2,20 „
zrazówka	3,00—3,20 „
polędwica	3,60—4,— „
IV. Mięso skopowe:	
od kulki	2,40—2,80 „
od nerki	2,20—2,60 „
od przodku	2,00—2,40 „
V. Wyroby mięsne:	
kiełbasa polska sucha	4,— zł
„ pomorska	2,60 „
„ czosnkowa	2,20 „
„ królewiecka	3,20 „
parówki cienkie	4,— „
parówki grube	3,60 „
wątrobianka zwyczajna	1,60 „
wątrobianka wiejska	3,20 „
salceson	2,00—2,40 „
ozorowa	3,20 „
szynka gotowana	5,20 „
szynka surowa	5,20 „
salami	5,20 „
serwelatka	5,20 „
brunświcka	3,20 „
martadela	3,20 „
kaszanka	1,— „

Przetwory zbóż chlebowych:

Cenę za 1 kg. chleba oblicza się w ten sposób, że do ceny mąki za 100 kg., notowanej na Giełdzie Zbożowej w Poznaniu, dolicza się 20 zł, a uzyskaną kwotę dzieli przez 133, poczem otrzymuje się każdorazową cenę za 1 kg. chleba, czyli, że przy obecnej cenie 30,75 zł za 100 kg. mąki wynosi cena za 1 kg. chleba 38 gr a za 3-funtowy chleb 57 gr.

Cena za bułkę o wadze 45—50 gr. wynosi 5 gr.

Ceny powyższe obowiązują od dnia 5 stycznia 1931 r. Winni pobierania lub żądania cen wyższych od podanych lub nieujawnienia ich na cennikach ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywnie do 3 000 zł po myśli art. 4 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

Oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Równocześnie uchylam wszelkie dotychczasowe rozporządzenia, wydane w tym przedmiocie.

Za Prezydenta miasta:
(—) Hańczewski, radca miejski.

27.

OBWIESZCZENIE PREZYDENTA MIASTA INOWROCŁAWIA

z dnia 23 grudnia 1930 r.

dot. cen maksymalnych na mięso i jego przetwory.

Na podstawie § 1 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. o regulowaniu cen i przetworów zbóż chlebowych, mięsa i t. d. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607), którego moc obowiązująca została przedłużona rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 466) oraz § 1 rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 5 września 1930 r. (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 41, poz. 503) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawiam na obszar miasta Inowrocławia następujące ceny maksymalne na mięso i jego przetwory za 1 kg.:

Mięso wieprzowe:	
karkówka	2,40 zł
boczek świeży	2,40 „
sadło	2,80 „
słonina	2,80 „
polędwica	2,80 „
żeberka świeże	2,40 „
nogi peklowane	2,40 „
górnica (karbonada)	2,40 „
szynka surowa	2,40 „
głowa	1,— „
kamsztyk peklowany	2,40 „
stopki	0,80 „
osierdzie	1,— „
boczek wędzony	2,80 „
Mięso wołowe:	
na rosół z kością	2,— zł
rozbef z kośćmi i grube żebro	2,40 „
na pieczeń bez kości	2,60 „
na pieczeń bez kości pokrajane na zrazy	3,— „
siekane	2,40 „
polędwica	3,20 „
łój świeży	1,80 „
kości	0,60 „
Mięso cielęce:	
kulka	2,60 zł
kotlet (rozbef)	2,40 „
z przedniej części	1,80 „
wątroba	3,—
Mięso baranie:	
kulka	2,80 zł
od przedniej części	2,60 „
Wyroby mięsne:	
kiełbasa świeża (polska)	3,20 zł
kiełbasa krakowska (sucha)	4,— „
kiełbaski krakowskie (suche)	4,— „
czosnkówka	2,40 „
kiełbasa szynkowa	3,60 „
salceson ozorowy	3,20 „
salceson II gatunek	2,80 „
salceson III gatunek	1,40 „
wątrobianka	2,60 zł
pasztetowa	3,60 „
metka	3,20 „
szynka gotowana (krajana)	5,60 „
szynka gotowana (w całości)	4,80 „
szynka wędzona (krajana)	4,— „
słonina wędzona	3,— „
smalec czysto wieprzowy	4,— „

Powyżej naprowadzone ceny rozumieją się za mięso i wyroby mięsne I-szej jakości.

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od wyznaczonych lub nieujawnienia ich na cenniku, ulegną w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) w trybie administracyjnym karze aresztu do 6 tygodni lub grzewnie do 3 000 zł.

Z karą orzeczoną po myśli powołanego rozporządzenia może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Równocześnie uchylam wszelkie dotychczas wydane rozporządzenia w tym przedmiocie.

(—) Jankowski, Prezydent miasta.

28.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 3 stycznia 1931 r.

dot. cen maksymalnych przetworów zbóż chlebowych oraz mięsa i jego przetworów.

Na podstawie rozporządzenia Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29. X. 1929 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607) i rozporządzenia Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 5. IX. 1930 r. (Pozn. Dz. Wojew. Nr. 41, poz. 503) oraz rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawiam na terenie powiatu gostyńskiego następujące ceny maksymalne za 1 kg.:

a) mięso wieprzowe:	
karbonada (kotlet)	2,40 zł
od brzucha	2,20 „
szynka świeża	2,40 „
karkówka	2,40 „
górnica (kotlet)	2,40 „
siekane	2,40 „
nogi grubsze	1,20 „
nogi cieńsze	0,30 „
kości I-szej jakości	0,40 „
słonina świeża	2,50 „
słonina wędzona	3,20 „

smalec czysty biały	3,40 zł
sadło	2,50 „

b) mięso wołowe:

karkówka	1,60 zł
łopitka	1,80 „
grube żebro	2,40 „
mostek i cienkie żebro	2,40 „
łaty z żeberkami	1,40 „
rozbef z kością	2,60 „
zrazówka	3,— „
polędwica	3,60 „
siekane	2,60 „
kości	0,20 „
łój topiony	2,— „

c) mięso cielęce:

od kuli	2,40 zł
mostek i kotlet	2,20 „
nerki	2,20 „
wątroba	2,60 „
gicz	0,40 „
wszelkie inne części mięsa	2,— „

d) mięso skopowe:

kula	2,40 zł
nerki	2,20 „
od przodka	2,20 „
od tyłu	2,20 „

e) wyroby mięsne:

kiełbasa biała	3,20 zł
kiełbasa czosnkowa	2,60 „
wątrobianka zwyczajna	1,80 „
wątrobianka wiejska	2,40 „
wątrobianka pasztetowa	3,— „
salceson I kl.	2,40 „
salceson II kl.	1,60 „
ozorowa	3,— „
królewiecka	3,20 „
krakowska sucha	4,20 „
kaszanka	0,80 „
kiszki z bułek	1,20 „
salami (twarda)	6,— „
salami (miękka)	4,— „
serwelatka miękka	4,— „
martadela	3,20 „
szynka gotowana	5,40 „
szynka surowa	4,40 „
parówki (cienkie i grube)	3,40 „

f) pieczywo:

za 1 kg. chleba	0,28 zł
za 1 bułkę 50 gr. wagi	0,04 „

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i to nietylko składy (sklepy) piekarskie, rzeźnickie (wędliniarskie), ale również wszystkie inne przedsiębiorstwa prowadzące chleb, bułki, wędliny, mięso i wyroby mięsne.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od ustanowionych lub nieujawnienia ich na cennikach ulegną grzywnie od 3 000 zł po myśli art. 4 rozp. Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

Oprócz tego może być orzeczona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Równocześnie uchylam zarządzenie moje odnośnie ustalonych cen na mięso i jego przetwory z dnia 4. VIII. 1930 r. L. dz. 4228/30 oraz na pieczywo z dnia 4 lipca 1930 r. L. dz. 3489/30.

Starostwa Powiatowy: (—) M. Korniak.

29.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 16 grudnia 1930 r.

dot. ustalenia cen maksymalnych na mięso i przetwory mięsne.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. Ust. R. P. Nr. 81, poz. 607) którego moc obowiązująca przedłużona została rozp. Ministra Spr. Wewn. z 21. 8. 30 r. (D. U. Nr. 60, poz. 486) i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 5 września 1930 (Dz. Urzędowy Woj. Pozn. Nr. 41, poz. 503 ex 1930) oraz rozporządzenia Prez. Rzeczyp. P. z dnia 31. 7. 1926 o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 707) i po wysłuchaniu opinji Powiatowej Komisji Badania Cen ustanawia się na obszarze pow. śremskiego następujące ceny maksymalne na mięso i przetwory mięsne za 50 dg.:

1.	mięso wieprzowe — karbonada	1,10 zł
2.	mięso wieprzowe — reszta	1,— „
3.	mięso wołowe bez kości	1,40 „
4.	mięso wołowe z kośćmi I. gat.	1,10 „
5.	mięso wołowe z kośćmi II. gat.	1,— „
6.	mięso skopowe	1,30 „
7.	mięso cielęce I. gat.	1,— „
8.	mięso cielęce II. gat.	0,90 „
9.	kości na zupę I. gat.	0,25 „
10.	kości na zupę II. gat.	0,15 „
11.	słonina świeża I. gat. (gruba)	1,30 „
12.	słonina świeża II. gat. (cienka)	1,20 „
13.	słonina wędzona	1,50 „
14.	sadło	1,30 „
15.	łój topiony	1,30 „
16.	łój nietopiony	1,— „
17.	smalec wieprzowy czysty (bez skwarek)	1,80 „
18.	smalec wieprzowy od kiszek (nieprzetap.)	1,— „
19.	smalec wieprzowy od kiszek (przetapiany)	1,20 „
20.	kiełbasa wieprzowa	1,50 „
21.	kiełbasa królewiecka	1,60 „
22.	salceson ozorowy	1,50 „
23.	salceson zwyczajny	1,20 „
24.	wątrobianka I. gat.	1,40 „
25.	wątrobianka II. gat.	1,— „
26.	kiszki z bułek	0,60 „
27.	kiszki z kaszy tat.	0,50 „

28. szynka gotowana jako obkład . . 2,60 zł
29. szynka surowa wędzona jako obkład 2,20 „
30. szynka surowa w całości (owijana) . 1,80 „

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i to nietylko właściciele składów rzeźnickich, lecz także właściciele wszystkich przedsiębiorstw sprzedających mięso i wyroby mięsne.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od cen wyżej podanych lub nieujawnienia ich na cennikach ulegną grzywnie do 3 000 zł lub karze aresztu do 6-ciu tygodni po myśli art. 4 rozp. Prez. R. P. z dnia 31. 8. 1926 o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku.

Równocześnie uchylam wszelkie dotychczasowe rozp. obowiązujące w tej mierze na terenie powiatu śremskiego.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

30.
OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO
z dnia 30 grudnia 1930 r.
w sprawie wygaśnięcia zarazy pryszczycy.

Wobec wygaśnięcia zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych w majętnościach: Buczkowo, Czyste, Gniewkówiec, Jaksice, Jaronty, Jordanowo, Kaczkowo, Kobelniki, Kołuda-Wielka, Łącko, Lipie, Liszkowo, Łojewo, Marulewy, Mierogoniewice, Popowiczki, Rucewko, Sikorowo, Węgierce, Wojtostwo, Wybranowo i Zelechlin, oraz w zagrodach Giehringa Ditricha w gminie Gąski, J. Gączarzewicza w gminie Gniewkówiec, W. Brząkały i A. Wojtowicza w gminie Chrząstowo, W. Skibińskiego i W. Miziniaka w gminie Lipionki, W. Żywicy w gminie Perkowo, W. Sikorskiego w gm. Parchanie i Roberta Fritza w gm. Prądocin, uchylam wydane zarządzenie dotyczące zagród zapowietrzonych pryszczycą.

Równocześnie znoszę okręgi zapowietrzone w wyżej wyszczególnionych miejscowościach.

Starosta Powiatowy: (—) Kutzner.

31.
ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO
z dnia 31 grudnia 1930 r.
dot. taryfy maksymalnej na prace kominiarskie.

W związku z zarządzeniem P. Wojewody z dnia 1 lipca 1930 r. ustanawiającem okręgi kominiarskie (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 30, poz. 332) ustalam na podstawie art. 43 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) dla powiatu mogileńskiego następującą taryfę opłat za czynności kominiarskie:

1. czyszczenie ruskiej rury w budynku parterowym . . . . 0,25 zł
   każde dalsze piętro więcej . . . . 0,05 „
2. za czyszczenie komina sztygara lub tyczkowego . . . . 0,40 „
   każde dalsze piętro więcej . . . . 0,05 „
3. za czyszczenie komina procederowego lub centralnego ogrzewania . . 0,70 „
   każde dalsze piętro więcej . . . 0,20 „
4. za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia . . . . . . 0,50 „
   z dwoma piecykami do pieczenia . 0,75 „
5. za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału . . . . 0,25 „
6. za wypalenie sadzy w ruskiej rurze 1,50 „
7. za rewidowanie kominów w nowowybudowanych względnie przebudowanych budynkach, od jednego przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów . . . . 0,75 „

Zamieszkałe poddasze liczy się za piętro przy obliczaniu należności.

Za kominy procederowe uważa się piekarnie, masarnie, hotele, kawiarnie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większą ilość palenisk np. pensjonaty itp.

Za prace kominiarskie nieobjęte taryfą płaci się według osobnej umowy. Gdy kominiarz przyjdzie wymiatać, a czynność ta nie z jego winy będzie mu uniemożliwiona, płaci się należną opłatę w myśl taryfy.

Kominiarz okręgowy winien jednak daną gminę zawczasu o swem przybyciu zawiadomić. Zapłata obejmuje od 1. V. do 30. IX. tylko przewody kuchenne, zaś od 1. X. do 30. IV. wszystkie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (t. zw. parowników).

Opłaty kominiarskie uiszcza się kwartalnie z dołu.

Starosta Powiatowy: (—) Wacław Stępiński.

32.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO STRZELIŃSKIEGO
z dnia 31 grudnia 1930 r.
w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prez. Rzplitej P. z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam niniejszem p. Sylwestra Gotówkę, urodz. 12 grudnia 1904 w Rzepowie, pow. Strzelno, o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem Strzelińskiem, pokój Nr. 8 jest złożone dla niego orzeczenie karno-administracyjne Starosty Powiatowego Strzelińskiego z dnia 20-go grudnia 1930. Nr. rej. 1/30 K.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Ratajczak, prakt. I kat.

33.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 23 grudnia 1930 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego.

Na podstawie art. 24 punkt 3. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 28. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Pow. w Śremie pokój 18 jest do odebrania orzeczenie karno-admin. z dnia 8 września 1930 r. L. dz. 113/30. kr. dr. wystawione dla Ignacego Kiełbasińskiego, szofera, urodz. 16. 7. 06. w Wandalinie i zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Nowa 6., którego obecne miejsce zamieszkania jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

34.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 20 grudnia 1930 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24. punkt 3. rozporządzenie Prezydenta R. P. z 22/3. 28 o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Pow. w Śremie pokój nr. 18 jest do odebrania nakaz karny z 18 12. 29 l. dz.: 15712/29—4 adresowany do Eljasza Moncarza urodzonego w 1891 r. zamieszkałego w Kałach gmina Radogoszcz powiat łódzki którego obecne miejsce zamieszkania jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane, w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy (—) Wilczek.

35.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 18 grudnia 1930 r.

w sprawie wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Leona Kaźmierczaka, urodz. dnia 8. 6. 1908 r. w Palwicy pow. Środa, o nieznanem miejscu pobytu, dawniej zamieszkałego w Poznaniu, ul. Mickiewicza nr. 3, zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem w Szamotułach pokój nr. 8, złożone jest dla niego wezwanie na rozprawę karno - administracyjną w dniu 23 stycznia 1931 r. o to, że 26 listopada 1930 r. w powiecie Szamotulskim uprawiał handel bez licencji na przemysł okrężny.

Starosta Szamotulski: (—) w z. Dziembowski.

36.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 18 grudnia 1930 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24. punkt 3. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ust. R. P. Nr. 36/28 poz. 341), zawiadamiam niniejszem Wincentego Konkiewicza o nieznanem miejscu pobytu, dawniej w Poznaniu Droga Dembińska u p. Staszewskiego, że w Starostwie pokój nr. 8. znajduje się dla niego nakaz karny Starostwa Powiatowego w Szamotułach z dnia 28 października 1930 r. Nr. rejestru karnego B. 470/30-K. Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Szamotulski: (—) w z. Dziembowski.

37.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 18 grudnia 1930 r.

w sprawie wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Dawida Zyselstaja, urodz. dnia 15 6. 1905 r. w Łodzi o nieznanem miejscu pobytu, dawniej zamieszkałego w Łodzi, Aleksandrowska nr. 23, zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem w Szamotułach pokój nr. 8. złożone jest dla niego wezwanie na rozprawę karno - administracyjną w dniu 23 stycznia 1931 r. o to, że dnia 27 listopada br. w Gnuszynie uprawiał handel towarami bez licencji na przemysł okrężny.

Starosta Szamotulski: (—) w z. Dziembowski.

38.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 24 grudnia 1930 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 p. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ust. R. P. Nr.36/28 poz. 341) zawiadamiam niniejszem Gabryela Szrajbhandta urodzonego 5. V. 1898 r. w Łodzi, dawniej zamieszkałego w Łodzi ul. Aleksandrowska nr. 18, obecnie o nieznanem miejscu zamieszkania lub pobytu, że w tut. Starostwie złożono dla niego nakaz karny z dnia 28. 10. 1930 r. Nr. C. 98/30 K za uprawianie handlu bez licencji na przemysł okrężny.

Jeżeli wymieniony nakazu karnego nie odbierze, uważać się będzie za doręczony w terminie przewidzianym w powyżej przytoczonem rozporządzeniu.

Starosta Szamotulski: w z. (—) Dziembowski.

39.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GRODZISKIEGO

z dnia 23 grudnia 1930 r.

w sprawie doręczenia listu urzędowego.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ustaw 36/28, poz. 341) zawiadamiam niniejszem Edmunda Burdajewicza, dawniej zamieszkałego w Opalenicy, pow. grodziskiego, obecnie przebywającego o nieznanem miejscu pobytu, że w Starostwie Pow. w Grodzisku, pokój nr. 10 znajduje się dla niego list urzędowy Starostwa Powiatowego w Grodzisku z dnia 23. XII. 1930 r.

Starosta Powiatowy: (—) Kaysiewicz.

40.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 29 grudnia 1930 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie przepisu art. 24 ustęp 3 rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) zawiadamia się, że w Starostwie Pow. w Krotoszynie, pokój nr. 14, jest do odebrania nakaz karny l. dz. 5919/30 z dnia 19. XII. 1930 r. tut. Starostwa, adresowany na nazwisko p. Michała Nowackiego, urodz. 4. IX. 1899 r. w Krotoszynie, o nieznanem miejscu zamieszkania.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Jan Krykiewicz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OD ADMINISTRACJI.

Prenumerata kwartalna „Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego" wynosić będzie od 1. I. 1931 — 4,50 zł. Cena pojedyńczego numeru 0,75 zł.

Zamówienie wzgl. odnowienie prenumeraty uskuteczniać należy nie w administracji „Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego" — lecz w Urzędzie pocztowym.

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Jarocina.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

„Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Jarocina" zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Jarocinie przez związek komunalny miasta Jarocina.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar miasta Jarocina.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Jarocina posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Jarocina jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny Miasta Jarocina jako związek poręczający Kasy ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy sumę 5 000,— zł z dotychczasowego funduszu rezerwowego tytułem dotacji bezzwrotnej.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy,
2. Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 7-miu członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; najmniej połowa członków musi być wybrana z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok, początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje dwuch członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania; stale jednakże przestrzegana być musi zasada, by w składzie Rady każdocześnie istniała conajmniej połowa członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków, wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego, wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż od czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum, złożone z 3 członków oraz 3 zastępców, powołanych przez Radę Kasy zwykłą większością głosów na okres 5 lat; przy wyborze głosuje się na każdego członka — zastępcę — osobno.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny kierownik biur lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanawianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonrajuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej czterech członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno na 2 dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokólarnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez uspawiedliwienia opuścił 3 kolejne lub 5 choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy, może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwykłą większością obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 5 członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie 3 obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać z swego grona Komisje.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy Naczelnik Zarządu lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, Komisja wybiera przewodniczącego z swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobistych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca i jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnikowi Zarządu służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Rady, Komisji oraz Zarządu i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń tychże, jeżeli:

a) naruszają obowiązujące przepisy lub

b) zagrażają dobru Kasy,

z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do organu wykonawczego związku poręczającego.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę, członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis przynajmniej jednego członka Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośredniem zwierzchnictwem Naczelnika Zarzą-

du Kasy odpowiedzialny pracownik Kasy z tytułem kierownika biur względnie dyrektora Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników Kasy powierzonego mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowo przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego, o ile nie zasiada w Radzie lub w Zarządzie, w przeciwnym razie przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest Prezes, wyznaczony przez organ stanowiący związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność dwóch członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokółowane. Protokół podpisują przewodniczący i obecni członkowie Komisji Rewizyjnej.

Poza tem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy, a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewanie rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego w sposób obowiązujący dla ogłoszeń danego związku poręczającego oraz zamieszczane w urzędowym organie publikacyjnym tegoż związku, bilanse roczne Kasy z rachunkiem zysków i strat, ponadto w „Czasopiśmie Kas Oszczędności".

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, odzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Poza tem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawnioną jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne za osobnem zatwierdzeniem władzy nadzorczej.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do 5 miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyi ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustaloną przez Radę Kasy najwyższą kwotę wkładów;
b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładowego;
e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3-ci statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis jeszcze jednego pracownika wyznaczonego przez Zarząd.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskutecznione również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od

pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półrocza.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub

wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;
b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1. nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2. udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1, najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3. udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem, conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4. nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5. udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6. udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7. udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8. dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9. dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;
b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;
c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10. umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem;

12. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich, na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^2/_3$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin. bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2. umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1. redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu,

2. przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3. podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzania niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych,

4. załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorrentowe), przyczem udzielanie kredytów w rachunku bieżącym winno się odbywać na zasadach obowiązujących przy udzielaniu kredytów w myśl niniejszego statutu;

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna:

1. od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2. od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3. od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy

oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu.)

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach, określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym związku poręczającego, a w braku tegoż w Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przepadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Rady Miejskiej w Jarocinie w dniu 6. XII. 1928, 25. IV 1929 i 4. III. 1930 r.

Jarocin, dnia 25 kwietnia 1929 r.

Magistrat:

(—) Rogalski. (—) Sobieraj. (—) Basiński.
(—) Śliwiński. (—) Zaremba.

Uwierzytelnia się:

(—) Rogalski.

* * *

Niniejszy statut został zatwierdzony przez Pana Wojewodę Poznańskiego pismem z dnia 22 stycznia 1929 r. L. dz. 6880/28 M. III. i pismem z dnia 17 marca 1930 r. L. dz. 2109/30. S.

Obwieszczenie Kuratorjum Fundacji Kaulfuss-Dumschów, dotyczące wydzierżawienia majątku fundacyjnego Bodzewo.

Podaje się do publicznej wiadomości, że Kuratorjum Fundacji Kaulfuss Dumschów w Piaskach, pow. gostyńskiego, wydzierżawia od dnia 1 lipca b. r. na przeciąg 12 lat dobra fundacyjne Bodzewo (pow. gostyński) obszaru ca 3000 morgów włącznie 2 folwarków w całości i udziela reflektantom odnośnych informacyj z tem, że obowiązują ogólne warunki dzierżawienia dóbr państwowych, zatwierdzone przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych reskryptem z dnia 30 grudnia 1922 r.

Oferty z podaniem ceny dzierżawnej w złotych w złocie za mórg ziemi przyjmuje do dnia 1 lutego b. r. przewodniczący w. w. Kuratorjum, p. pastor Paeschke w Piaskach.

Poznań, dnia 8 stycznia 1931 r.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Graszyński, Nacz. Wydz. Administr.
L. dz. 29622/30 A.

Przetarg.

Magistrat miasta Książa ogłasza niniejszem

przetarg ustny

na sprzedaż domu mieszkalnego, położonego w Ksiażu przy Rynku Nr. 12 na dzień 26 lutego 1931 r. o godz. 4-tej popołudniu w biurze Magistratu.

Dom składa się z 4-ch ubikacyj mieszkalnych — góry — zabudowań gospodarczych (3 chlewy, 2 ustępy) oraz ogrodu warzywnego i owocowego.

Budynek jest wolny od hipotek oraz innych długów.

Taksa i warunki kupna wyłożone są w biurze Magistratu.

Książ, dnia 2 stycznia 1931 r.

Magistrat: (—) Borys, Burmistrz.
L. dz. 7/31.

Zagubione dokumenty.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja A Nr. 869 765 na nazwisko Michała Ławniczaka z Opalenicy.

*

Skradziono książeczkę inwalidzką na nazwisko Florjana Plucińskiego w Gnieźnie, ulica św. Jana 4.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 905 868, właściciel konia Jan Pankowski, zamieszkały w Poklatkach, gmina Kleszczewo, powiat Środa.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 890 057, własność Gustawa Helmchena z Chmielinka, pow. Nowy Tomyśl.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 896 925 na nazwisko Emmy Witt z Weroniki, powiat Szubin.

*

Zagubiono legitymację nauczycielską, wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego, na nazwisko Stanisława Elegańczyka.

*

Zagubiono dowody tożsamości koni Serja A Nr. 940 873 i Serja E Nr. 113 539, wystawione na nazwisko Augustyna Gottschlinga z Janisławic, powiat Odolanów.

*

Skradziono legitymację nauczycielską S. 412 Kazimierza Stróżyńskiego, wystawioną przez Kuratorjum Okr. Szk. Poznańskiego.

*

Skradziono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 789 347 na nazwisko Romana Szajka z Rosnówka, pow. poznański i to: wałach wilczaty, lat 20.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 851 455 na nazwisko Wincentego Młynka z Zaniemyśla.

*

Zaginęła książeczka wojskowa rocznik 1898, Nr. 167 G, wystawiona na nazwisko Franciszka Furmanna z Sułkowic, pow. Gostyń.

*

Zagubiono książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Stanisława Wojtyniaka z Poznania.

*

Zagubiono papiery wojskowe, wystawione przez P. K. U. Poznań-miasto, na nazwisko Bogumiła Langera.

*

Zaginęły dowody tożsamości koni: Nr. 861 837, rok urodz. 1924 oraz Serja A Nr. 861 836, rok urodz. 1924, wystawione przez Rejonowy Inspektorat Koni w Kaliszu, na nazwisko Franciszka Kowalczyka z Kwiatkowa, pow. Ostrów Wlkp.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod poz. 155—158 oznaczone nieruchomości zostaną w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy:

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do

powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

155

Nieruchomość, położona w Murzynowie - leśnem i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Murzynowo-leśne, tom II., wykaz liczba 53 na imię Kazimierza Węclewskiego, mistrza rzeźnickiego w Inowrocławiu, jako wyłącznego właściciela, zostanie **dnia 24-go lutego 1931 r. o godz. 11-ej przedpołudniem** w drodze egzekucji wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 13. Nieruchomość Murzynowo-leśne 53 jest w obrębie Murzynowa-leśnego położona i składa się z domu mieszkalnego z podwórzem wraz z szopą, stodołą, chlewem, rolą i łąką; księga łanowa: mapa liczba 1, parcele 28/6, 45/6 i mapa liczba 5 parcele 24/6, 25/6 i 19/8 obszaru 54,08,83 ha wraz z 19,17 talarami czystego dochodu jako podstawa podatku gruntowego i 135 Mk. wartości użytkowej budynków jako podstawa podatku budynkowego. Artykuł matrykuły 53, księga podatku budynkowego liczba 39. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 13 września 1930 r. — Sąd Powiatowy w Środzie.

156

W sprawie przetargu przymusowego nieruchomości położonej w Bninie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Bnin tom III., wykaz 1, 123 na imię mistrza piekarskiego Stanisława Woźniaka w Bninie uchyla się termin przetargu przymusowego wyznaczonego na dzień 20 grudnia 1930 r., albowiem niedochowany został przepis § 37 ust. 3, ustawy o przetargu przymusowym. Nieruchomość ta zostanie w drodze egzekucji **dnia 28 lutego 1931 r. o godzinie 10-ej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 16. Nieruchomość ta jest oznaczona jako dom mieszkalny z podwórzem, przybudówką, piekarnią, drewutnią, stajnią i świniarnią, ogólnej powierzchni 4 a, 60 m² i zapisana pod art. 102 matrykuły podatku gruntowego i pod nr. 187 księgi podatku budynkowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 24 lutego 1930 r. — Śrem, dnia 17-go grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

157

Nieruchomości położone w Oczkowicach pow. Gostyń w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Oczkowice karta 12 i 22, na imię Wawrzyna Grzempowskiego w Oczkowicach pow. Gostyń, zostanie **dnia 26 marca 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 9. Nieruchomość Oczkowice tom 29 a, karta 12 składa się z roli i łąki, wielkości 0,10,20 ha z czystym dochodem 0,78 talarów i 24 fenigów podatkiem gruntowym; zaś nieruchomość Oczkowice tom 29 b, karta 22, składa się z domu mieszkalnego z podwórzem i ogrodem domowym, chlewu, stodoły, roli i łąki, obszaru 4,94.00 ha, z czystym dochodem 25,44 talarów, 8,02 mk. podatkiem gruntowym, 50 mk. rocznej wartości użytkowej budynków i 1,80 mk. podatkiem domowym. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 17. 10. 1930. — Rawicz, dnia 22 grudnia 1930 r. Sąd Powiatowy.

158

Nieruchomość położona w Poznaniu i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Poznań-Łazarz tom 42, wykaz 1014 na imię Józefa Majewskiego, przemysłowca z Poznania, zostanie w drodze egzekucji **dnia 17 marca 1931 r. o godz. 11-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 23. Nieruchomość składa się z obszaru 882 m² niezabudowanych, czystego dochodu trzydzieści cztery setnych. Art. matrykuły 1052 podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 25 lipca 1930 r. — Poznań, dnia 8 października 1930 r. Sąd Powiatowy II a.

Sprawy konkursowe.

159

Co do majątku kupca Leona Żyły w Kępnie wdraża się dzisiaj dnia 2 stycznia 1931 o godzinie 17-tej postępowanie upadłościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianowano emerytowanego naczelnika Sądu Dr. Aleksandra Aleksandrowicza z Kępna. Wierzytelności należy zgłaszać najpóźniej do dnia 25 marca 1931 w tutejszym Sądzie. Pierwsze zebranie wierzycieli **dnia 11 marca 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem.** Termin celem zbadania zgłoszonych wierzytelności **dnia 8 kwietnia 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** w niżej podpisanym Sądzie. Otwarty areszt z obowiązkiem zgłoszenia do dnia 25 marca 1931. — Kępno, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy.

160

Rolnik Alojzy Jakubowski z Moch, zastąpiony przez adwokata Jarysza w Wolsztynie wniósł o wywołanie zaginionego listu hipotecznego na hipotekę zapisaną w księdze wieczystej Mochy, wykaz liczba 36 dział III, liczba 5, w kwocie 4 000 marek na rzecz Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej w terminie **w dniu 17 kwietnia 1931 r. o godz. 12 przedpołudniem** w podpisanym Sądzie (pokój nr. 8) zgłosił swoje prawo i dokument przedłożył, w przeciwnym razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Wolsztyn, dnia 2 stycznia 1930 r. Sąd Grodzki.

161

Rolnik Walerian Tomaszewski w Łopiennicy zast. przez adwokata Dr. Myszkowskiego w Wągrowcu, wnosi o wywołanie celem wykluczenia nast wierzycieli hipotecznych: 1) Dzieci Małgorzaty (Margarethe) Sokolnickiej: Barbarę, Marcina (Martin) i Jakóba, dla których w dziale III pod nr. 21/2 lit. „a" księgi gruntowej Łopienno tom I, karta 1 jest zapisana hipoteka łączna w kwocie 16 talarów i 15 gr. srebrnych tytułem ich części spadkowych. 2) Dzieci Andrzeja Sokolnickiego: Barbarę, Marcina (Martin), Jakóba, Jana (Johann), Sylwestra i Józefa, dla których w dziale III, pod nr. 21/2 literą „b" księgi grunt. Łopienno tom I. karta 1. jest zapisana hipoteka łączna w kwocie 18 talarów 29 gr. srebrnych i 6 fenigów z 5% odsetkami po równych częściach 3) Juliusta Enzenbauma, adwokata, dla którego w dziale III pod nr. 21/2[a] księgi gruntowej Łopienno tom I., karta 1 jest zapisana hipoteka w kwocie 9 talarów 17 gr. srebrn. i 15 fen. 4a) Joannę (Johanna) Kwiatkowską, dla której w dziale III. pod nr. 2 księgi gruntowej Łopienno tom II, karta 75 jest zapisana hipoteka w kwocie 6 talarów 4 gr. srebrn. b) Dzieci Macieja Kwiatkowskiego, Marjannę i Wiktorje Kwiatkowskie, dla których na tem samem miejscu jest zapisaną hipoteka również w kwocie 6 talarów 4 gr srebrn. tytułem części spadkowych po matce wzgl. babci. Wierzycieli hipotecznych wzywa się, by zgłosili swe prawa najpóźniej w terminie **dnia 7-go marca 1931, godzina 1-sza w pokoju** 13 niżej podpisanego Sądu, gdyż w przeciwnym razie pozbawieni zostaną swych praw. — Wągrowiec, dnia 10 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

162

Rolnik Jan Michalski w Konarach, pow. Rawicz, zastąpiony przez adwokata Borkowskiego w Rawiczu, wniósł o wywołanie właścicieli nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej Konary, kartą 73, którą się składa z 1 hą

5 a 40 mtr² roli, a to po myśli § 927 kod. cyw. Tomasza i Katarzynę z domu Bębek małżonków Tomczaków, którzy wpisani są w księdze wieczystej jako właściciele nieruchomości Konary karta 73, wzywa się, by zgłosili swe prawa najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na **dzień 25 marca 1931 r., godz. 12** przed tutejszym Sądem, pokój nr. 9, inaczej wykluczy się ich prawa co do nieruchomości. — Rawicz, dnia 3 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

163

Karol Kadach, mistrz kominiarski i Józef Matyja, urzędnik kolejowy w Kościanie, postawili wniosek na wywołanie zaginionego listu gruntowego dla zapisanego dnia 4 października 1905 długu gruntowego dla poliera murarskiego Jana Woźniaka w Kościanie, w księdze wieczystej Kościan, wykaz liczba 525 pod nr. 4 z 5% odsetkami od 29 września 1905, a odstapionego wnioskodawcy Karolowi Kadachowi w dniu 10 stycznia 1907. Posiadacza tego listu gruntowego wzywa się, by najpóźniej na terminie w **dniu 21-go sierpnia 1931, przedpołudniem** o godzinie 11-tej w podpisanym Sądzie (pokój L. 18) odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Kościan, dnia 8 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

164

Zapisany właściciel obciążonej nieruchomości, Franciszek Derejski z Jabłonny, wniósł o wywołanie rzekomo zaginionego listu gruntowego, dotyczącego długu gruntowego, zapisanego w księdze wieczystej nieruchomości Gniezno karta 219, w dziale III. pod numerem 16 w kwocie 5000 mk. z 5% odsetkami na rzecz Powiatowej Kasy Oszczędności w Gnieźnie, wpisanej do księgi wieczystej dnia 2 lipca 1902. Posiadacza powyższego listu gruntowego wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym przed niżej podpisanym Sądem na **dzień 23 kwietnia 1931 r., o godzinie 11-tej** zgłosił swoje prawa do powyższego długu gruntowego i tenże list gruntowy przedłożył, w przeciwnym razie tenże list gruntowy uznanym zostanie za pozbawiony mocy prawnej. — Gniezno, dnia 6 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

165

Przedsiębiorca budowlany Adolf Rossdeutscher, zamieszkały w Sarnowie, pow. Rawicz, zastąpiony przez adwokata Borkowskiego w Rawiczu, wniósł o wywołanie zaginionych listów hipotecznych, opiewających na zapisane w księdze wieczystej Sarnowa miasto karta 77, w dziale III hipoteki na rzecz Adolfa Rossdeutschera: a) pod liczbą 15 w kwocie 6000 marek z daty 25 lipca 1904 r., b) pod liczbą 16 w kwocie 3000 marek z daty 4 stycznia 1907. Posiadacza dokumentów wzywa się, by zgłosił swoje prawa najpóźniej w terminie wywoławczym na **dzień 25-go marca 1931, godziny 12-tej** przed tutejszym Sądem pokój nr. 9 i by przedstawił te dokumenty, w przeciwnym razie uzna się dokumenty za pozbawione mocy prawnej. — Rawicz, dnia 29 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

166

W dniu 4 grudnia 1930 r. wpisano w rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 1968 co następuje: Małżonkowie: Michał Wieczorek, rolnik w Pieraniu pow. inowrocławski i Antonina z domu Barczak. Na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 19 lutego 1930 r. (rej. not. nr. 188 na rok 1930 notarjusza Mielcarka) zawarto ogólną wspólność majątkową małżeńską według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. Sąd Powiatowy w Inowrocławiu.

167

W dniu 4 grudnia 1930 r. wpisano w rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 1970 co następuje: Małżonkowie: Jan Kostusiak, robotnik w Inowrocławiu, ul. Cegielna nr. 3 i Antonina z domu Drabikowska. Na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 17 lutego 1930 (rej. not. nr. 172 na rok 1930 notarjusza Mielcarka) zawarto ogólną wspólność majątkową małżeńską według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. Sąd Powiatowy w Inowrocławiu.

168

W dniu 4 grudnia 1930 r. wpisano w rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 1973 co następuje: Małżonkowie: Ignacy Kubiak, rolnik w Karsku pow. Strzelno i Rozalja z domu Rydz. Na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 23 lipca 1930 r. (rej. not. nr. 678 na rok 1930 notarjusza Mielcarka) zawarto ogólną wspólność majątkową małżeńską według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. Sąd Powiatowy w Inowrocławiu.

Różne sprawy sądowe.

169

Roki sądowe w Rakoniewicach Sądu Grodzkiego w Wolsztynie odbywać się będą w roku 1931 w gmachu Magistratu miasta Rakoniewice, w każdy pierwszy czwartek miesiąca z wyjątkiem sierpnia tj. 8. I., 5. II., 5. III., 2. IV., 7. V., 11. VI., 2. VII., 3. IX., 1. X., 5. XI., i 3. XII.: Wolsztyn, dnia 23 grudnia 1930. Naczelnik Sądu Grodzkiego.

170

Ogłoszenie w nr. 39 Orędownika Publicznego z dnia 26 września 1925 r. pod nr. 1282 dotyczące wpisu w tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod nr. 1933 prostuje się z urzędu w ten sposób, iż imię Posłusznego brzmi: „Władysław" a nie Antoni, zaś nazwisko rodowe jego żony Elżbiety „Świtała" a nie Swibała. — Kępno, dnia 13 czerwca 1928 r. Sąd Powiatowy.

171

Na czas od 1. 1. 1931 do 31. 12. 1931 ustanawia się w obwodzie Sądu Okręgowego w Poznaniu następujące roki sądowe: 1. w Buku, w sali posiedzeń Rady Miejskiej ze Sądu Grodzkiego w Grodzisku w dniach: 24. 1., 21. 2., 21. 3., 25. 4., 23. 5., 27. 6., 26. 9., 24. 10., 21. 11. i 19. 12. 1931 — przeprowadzi Naczelnik Sądu Jędrzejewski, zastępuje sędzia grodzki Łuczyński. 2. W Kostrzynie, w lokalu p. Okarny, ze Sądu Grodzkiego w Pobiedziskach w dniach: 8. 1., 5. 2., 5. 3., 2. 4., 7. 5., 11. 6., 2. 7., 17. 9., 1. 10., 5. 11., 3. 12. 1931 — przeprowadzi Naczelnik Sądu. 3. W Murowanej Goślinie, w lokalu p. Żurka, ze Sądu Grodzkiego w Rogoźnie w dniach: 12. 1., 23. 2., 23. 3., 20. 4., 18. 5., 15. 6., 13. 7., 21. 9., 19. 10., 16. 11. i 14. 12. 1931 — przeprowadzi Naczelnik Sądu Dr. Miśko, zastępuje sędzia grodzki Pluciński. 4. W Połajewie, w lokalu p. Poprawy, ze Sądu Grodzkiego w Rogoźnie w dniach: 5. 1., 16. 2., 16. 3., 13. 4., 11. 5., 8. 6., 6. 7., 14 9., 12. 10., 9. 11. i 7: 12. 1931 — przeprowadzi Naczelnik Sądu Dr. Miśko, zastępuje sędzia grodzki Pluciński. 5. W Kórniku, w sali posiedzeń Rady Miejskiej, ze Sądu Grodzkiego w Śremie w dniach: 15. 1., 12. 2., 12. 3., 9. 4., 7. 5., 11. 6., 9. 7., 10. 9., 8. 10., 12. 11. i 10. 12. 1931 — przeprowadzi Naczelnik Sądu Pokorski, zastępuje sędzia grodzki Grzelachowski. 6. W Dusznikach, w lokalu p. Brie'a, ze Sądu Grodzkiego w Szamotułach w dniach: 19. i 20. 1., 16. i 17. 2., 16. i 17. 3., 13. i 14. 4., 18. i 19. 5., 15. i 16. 6., 20. i 21. 7., 14. i 15. 9., 19. i 20. 10., 16. i 17. 11., 21. i 22. 12. 1931 r. — przeprowadzi Naczelnik Sądu Dutkiewicz, zastępuje sędzia grodzki Kaźmierczyk. — Poznań, dnia 23 grudnia 1930. Kolegjum Administracyjne Sądu Okręgowego: (—) Wyrzykowski. (—) Bohosiewicz. (—) Dr. Taszycki. (—) Dr. Drószcz. (—) Kałamajski. — Uwierzytelnia się: Poznań, dnia 23 grudnia 1930. Kierownik Sekretarjatu Prezydjalnego: (—) Gierniewski. Nacz. Sekr.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dw ułamowy 1,— zł. Cena pojedyńcz. egzemplarza 75 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon: 4211. Konto czekowe P. K. O. Nr. 212055.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.